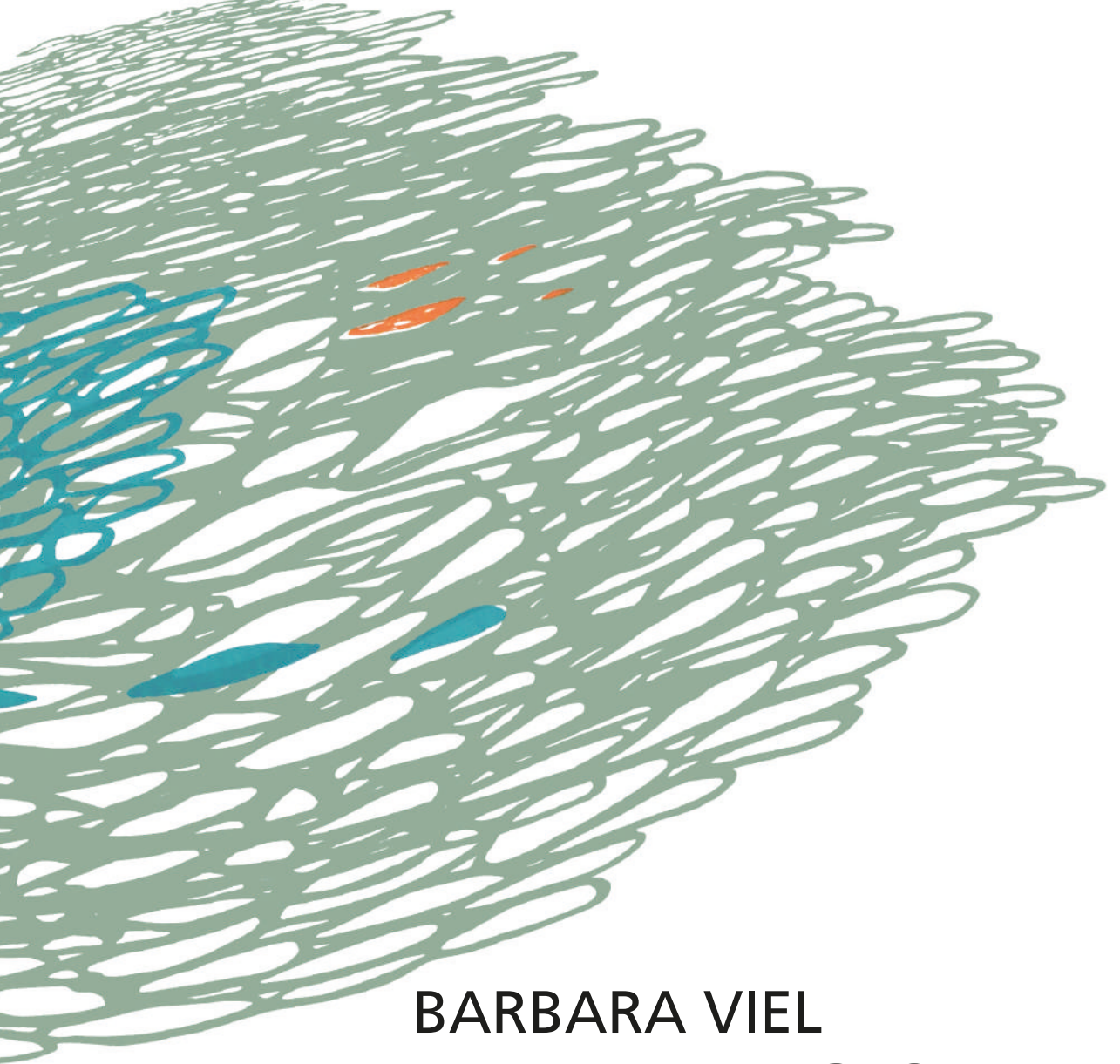

BARBARA VIEL

WATER MANIFESTO

SETEMBRE-OCTUBRE`26

Ajuntament
de Marratxí

SA
REFINADORA

Estimats i estimades,

Sa Refinadora torna a posar-se al centre de l'actualitat cultural de Mallorca, aquesta vegada amb l'exposició "Water Manifesto" de Barbara Viel. Una mostra artística que posa l'aigua al centre del seu diàleg perquè reflexionem sobre la necessitat d'aquest element.

Amb aquesta nova exposició, reafirmem el compromís del nostre municipi amb l'art, apropant la cultura als nostres veïns i proposant un diàleg constant amb artistes locals, nacionals i internacionals que ens delecten amb les seves obres.

En aquesta ocasió, Barbara Viel posa l'aigua a l'alçada de l'or, però no pel preu, sinó pel seu valor intrínsec com a font de vida. L'artista francesa, ens recorda amb la seva obra que l'aigua forma part de la matèria més identitària de la nostra terra, el fang. Un element tan propi i característic de Marratxí que no existiria si no fos per la connexió entre terra i aigua.

Viel fusiona diferents processos creatius com ara el brodat, la serigrafia i el gravat per denunciar la creixent escassetat de l'aigua, un element vital i indispensable per al nostre planeta.

Una proposta que podrem gaudir a Sa Refinadora, un espai que amb el temps s'ha convertit en part indivisible del circuit cultural de Mallorca i que en aquesta ocasió obre les portes a una artista formada a París i Berlín i que ha exposat a ciutats tan dispars com Tòquio, Budapest, Bangkok o Lisboa.

Us convido a aturar-vos amb calma davant de cada obra, a reflexionar sobre el seu procés creatiu i a descobrir-ne el seu missatge. En definitiva, us convido a gaudir d'una experiència única i reflexiva que arriba a Sa Refinadora de la mà de Barbara Viel.

Jaume Llompart
Batle de Marratxí

Estimados y estimadas,

Sa Refinadora vuelve a ponerse en el centro de la actualidad cultural de Mallorca, esta vez con la exposición "Water Manifesto" de Barbara Viel. Una muestra artística que pone el agua en el centro de su diálogo para que reflexionemos sobre la necesidad de este elemento.

Con esta nueva exposición, reafirmamos el compromiso de nuestro municipio con el arte, acercando la cultura a nuestros vecinos y proponiendo un diálogo constante con artistas locales, nacionales e internacionales que nos deleitan con sus obras.

En esta ocasión, Barbara Viel pone el agua a la altura del oro, pero no por su precio, sinó por su valor intrínseco como fuente de vida. La artista francesa, nos recuerda con su obra que el agua forma parte de la materia más identitaria de nuestra tierra, el barro. Un elemento tan propio y característico de Marratxí que no existiría de no ser por la conexión entre tierra y agua.

Viel fusiona diferentes procesos creativos como el bordado, la serigrafía y el grabado para denunciar la creciente escasez del agua, un elemento vital e indispensable para nuestro planeta.

Una propuesta que podremos disfrutar en Sa Refinadora, un espacio que con el tiempo se ha convertido en parte indivisible del circuito cultural de Mallorca y que en esta ocasión abre sus puertas a una artista formada en París y Berlín y que ha expuesto en ciudades tan dispares como Tokio, Budapest, Bangkok o Lisboa.

Les invito a detenerse con calma delante de cada obra, a reflexionar sobre su proceso creativo y a descubrir su mensaje. En definitiva, les invito a disfrutar de una experiencia única y reflexiva que llega a Sa Refinadora de la mano de Barbara Viel.

Jaume Llompart
Alcalde de Marratxí

Dear friends,

Sa Refinadora once again takes center stage in Mallorca's cultural scene, this time

with the exhibition "Water Manifesto" by Barbara Viel. An art exhibition that places water at the heart of its narrative, encouraging us to reflect on the importance of this element.

With this new exhibition, we reaffirm our municipality's commitment to art, bringing culture closer to our residents and fostering an ongoing dialogue with local, national, and international artists who delight us with their work.

On this occasion, Barbara Viel elevates water to the status of gold—not for its monetary value, but for its intrinsic value as a source of life. Through her work, the French artist reminds us that water is an integral part of the very essence of our land: clay. A such distinctive and characteristic element of Marratxí that it would not exist without the connection between earth and water.

Barbara Viel combines various creative processes—such as embroidery, silkscreen, and woodcut—to draw attention to the growing scarcity of water, an element that is vital and indispensable to our planet.

This exhibition can be enjoyed at Sa Refinadora, a space that over time has become an integral part of Mallorca's cultural scene. On this occasion, it is opening its doors to an artist trained in Paris and Berlin, who has exhibited in several cities as diverse as Tokyo, Budapest, Bangkok, and Lisbon.

I invite you to take your time with each work, to reflect on the creative process, and to discover the underlying message. Ultimately, I invite you to enjoy a unique thought-provoking experience, brought to Sa Refinadora by Barbara Viel.

Jaume Llompart
Mayor of Marratxí

ARMAR I REMATAR

La primera mirada a les obres de Barbara Viel sol dirigir-se, en primer lloc, a l'atractiu resultat formal dels seus treballs. Cadascuna de les peces s'arma a manera de collage mitjançant una reeixida distribució de taques, línies i textures, i l'equilibri entre tots aquests elements aconsegueix materialitzar amb èxit un dels majors desafiaments de tota obra artística: la composició.

Una aproximació més detallada descobrirà que cadascun d'aquests elements té també qualitats pròpies: les taques de color són, en moltes ocasions, teles serigrafiades o xilografies sobre tela —algunes unides al conjunt mitjançant puntades precises i minucioses—; uns altres dels jocs cromàtics procedeixen de papers tractats; moltes de les línies contínues recorren la superfície transitant a través de les taques i suggerint formes per desxifrar… D'aquesta manera, el joc de textures, la línia, els colors plans i les taques de traços difusos i transparències, fruit de variats procediments creatius, afegeixen una riquesa sensorial molt atractiva per a la mirada estètica.

No obstant això, aquesta cuidada elaboració formal —no exempta de dificultats tècniques— afegeix també sentit a l'obra. Els repunts de les teles no són arbitraris: el seu ritme i grandària conformen apunts gràfics que contribueixen, com si de línies es tractés, a la composició; les teles reutilitzades i cosides incideixen en la recuperació dels materials enfront del consum desorbitat de peces de vestir; i la seva presentació, tibades sobre bastidor o penjant d'una barra a la mercè del seu pes, parlen de la subjecció a la rigidesa i encotillament de les convencions socials i de la dificultat per a desembarassar-se d'elles. També els colors, dominats pel blau propi de l'omnipresència de l'aigua com a principal element protagonista, i els negres rebaixats —a més d'altres tons— configuren un panorama gens festiu, com correspon als temes que es porten entre mans.

Aquesta mirada purament formal es remata amb un crit d'auxili que l'artista llança a la consciència de l'espectador. Els títols de les obres ja ens donen una pista de les seves inquietuds: Los 4 elementos, Mareados, Aguas turbias, Big data…, i les imatges —figuratives o abstractes— que protagonitzen les obres completen la informació per a traslladar a l'espectador els seus missatges. Són advertiments que al·ludeixen a la deterioració del medi ambient —i més en concret a l'abús del consum de l'aigua que deriva en escassetat i contaminació—, al costat d'unes altres que alerten de la carrera embogida cap a la destrucció de l'ésser humà de la mà de la IA.

Una mostra, en definitiva, en la qual cada peça integra dues diferents lectures, ja que l'artista afegeix a l'atractiu estètic la labor de denúncia que molts consideren objectiu final de tota obra. Això permet captar també l'interès de l'espectador interessat únicament en el resultat formal, així com del qual li exigeix que sigui portadora de sentit, en aquest cas de denúncia i compromís social com l'època que ens ha tocat viure.

Tot un desafiament amb el qual Bárbara Viel contribueix expressant, amb un llenguatge propi i depurat, la necessitat de prendre consciència enfront d'aquestes situacions alarmants davant les quals és urgent reaccionar.

Asun Clar

ARMAR Y REMATAR

La primera mirada a las obras de Barbara Viel suele dirigirse, en primer lugar, al atractivo resultado formal de sus trabajos. Cada una de las piezas se arma a modo de collage mediante una lograda distribución de manchas, líneas y texturas, y el equilibrio entre todos estos elementos logra materializar con éxito uno de los mayores desafíos de toda obra artística: la composición.

Una aproximación más en detalle descubrirá que cada uno de estos elementos tiene también cualidades propias: las manchas de color son, en muchas ocasiones, telas serigrafiadas o xilografías sobre tela —algunas de ellas unidas al conjunto mediante puntadas precisas y minuciosas—; otros de los juegos cromáticos proceden de papeles tratados; muchas de las líneas continuas recorren la superficie transitando a través de las manchas y sugiriendo formas que descifrar… De este modo, el juego de texturas, la línea, los colores planos y las manchas de trazos difusos y transparencias, fruto de variados procedimientos creativos, añaden una riqueza sensorial muy atractiva para la mirada estética.

Sin embargo, esta cuidada elaboración formal —no exenta de dificultades técnicas— añade también sentido a la obra. Los pespuntes de las telas no son arbitrarios: su ritmo y tamaño conforman apuntes gráficos que contribuyen, como si de líneas se tratara, a la composición; las telas reutilizadas y cosidas inciden en la recuperación de los materiales frente al consumo desorbitado de prendas de vestir; y su presentación, tensadas sobre bastidor o pendiendo de una barra a merced de su peso, hablan de la sujeción a la rigidez y encorsetamiento de las convenciones sociales y de la dificultad para desembarazarse de ellas. También los colores, dominados por el azul propio de la omnipresencia del agua como principal elemento protagonista, y los negros rebajados —además de otros tonos— configuran un panorama nada festivo, como corresponde a los temas que se traen entre manos.

Y es que esta mirada puramente formal se remata con un grito de auxilio que la artista lanza a la conciencia del espectador. Los títulos de las obras ya nos dan una pista de sus inquietudes: los 4 elementos, Mareados, Aguas turbias, Big data…, y las imágenes —figurativas o abstractas— que protagonizan las obras completan la información para trasladar al espectador sus mensajes. Son advertencias que aluden al deterioro del medio ambiente —y más en concreto al abuso del consumo del agua que deriva en escasez y contaminación—, junto a otras que alertan de la carrera enloquecida hacia la destrucción del ser humano de la mano de la IA.

Una muestra, en definitiva, en la que cada pieza integra dos diferentes lecturas ya que la artista añade al atractivo estético la labor de denuncia que muchos consideran objetivo final de toda obra. Esto permite captar también el interés del espectador interesado únicamente en el resultado formal, así como del que le exige que sea portadora de sentido, en este caso de denuncia y compromiso social con la época que nos ha tocado vivir.

Todo un desafío con el que Bárbara Viel contribuye expresando, con un lenguaje propio y depurado, la necesidad de tomar conciencia frente a estas situaciones alarmantes ante las que es urgente reaccionar.

Asun Clar

ARM AND REFINE

When viewing Barbara Viel's works for the first time, one's attention is usually drawn, first and foremost, to their attractive formal qualities. Each piece is constructed as a collage through a skilful arrangement of stains, lines and textures, and the balance between all these elements successfully achieves one of the greatest challenges of any piece of art: composition.

A closer look reveals that each of these elements also has its own distinct qualities: the stains of colour are, in many cases, silkscreen or woodcuts on fabric — some of which are joined to the whole by precise, meticulous stitches —; other elements of the colour schemes come from altered paper; many of the continuous lines traverse the surface, passing through the stains and suggesting forms to be deciphered… In this way, the play of textures, the line, the flat colours, and the stains of diffuse strokes
and transparencies, result of various creative processes, add a sensory richness that is highly appealing to the aesthetic eye.

However, this meticulous formal elaboration—not without its technical difficulties—,also adds meaning to the work. The needlework on the fabrics is not arbitrary: its rhythm and size form graphic elements which contribute, as if it were lines, to the composition; the reuse and stitching of fabrics highlight the recovery of materials in response of the excessive consumption of clothing; and their presentation, stretched taut on a frame or hanging from a bar at the mercy of their own weight, speaks of being restrained by the rigidity and constraints of social conventions and the difficulty of escaping them. The colours, too—dominated by the blue inherent in the omnipresence of water as the central element, softened blacks,
and other shades—create a far-from-festive scene, in keeping with the themes explored.

This purely formal approach is completed with a cry for help that the artist launches at the viewer's conscience. The titles of the works already give us a clue as to her concerns: Struggle, Voluntary servitude, Big data…, and the images — whether figurative or abstract — that take centre stage in the works provide the full context for conveying her messages to the viewer. These are warnings that allude to environmental degradation—and more specifically to the excessive consumption of water, which leads to scarcity and pollution—alongside others that warn of the crazy race towards humanity's destruction at the hands of AI.

Ultimately, this is an exhibition in which each piece offers two distinct readings, as the artist combines aesthetic appeal with a critique that many regard as the ultimate aim of any work of art. This allows the exhibition to capture the interest of viewers focused solely on the formal outcome, as well as those who demand that the work convey meaning – in this case, a critique and a social commitment to the times in which we live. This is a real challenge to which Barbara Viel contributes by expressing, through her own refined language, the need to raise awareness of those alarming situations, to which we must respond urgently.

Asun Clar

La artistista trabajando
en Sineu, Mallorca, 2023

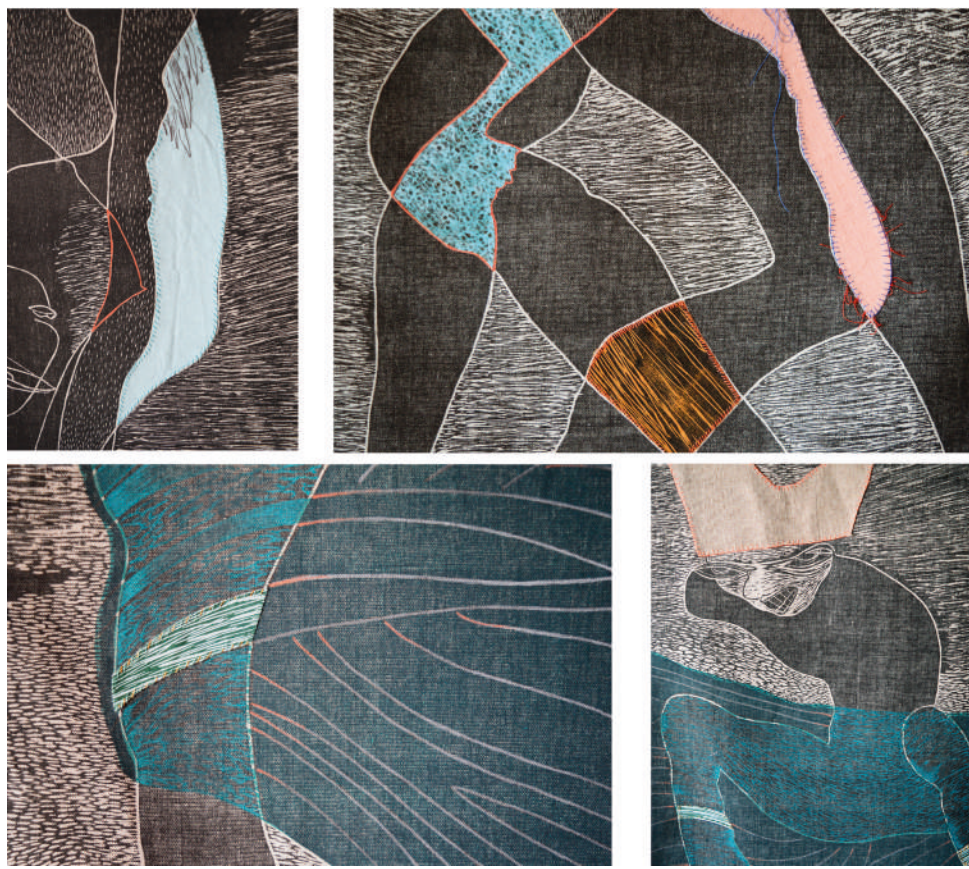
Aquesta obra pertany a una edició de 5 xilografies, impreses sobre lli i realitzades en el taller Espai Sant Marc de Sineu de Mallorca, cadascuna amb un acabat de collage i pintura o brodat diferent. Presentada com un tapís medieval, aquesta obra, que l'artista podria haver titulat perfectament «Guerres de l'aigua», tracta de les possibles conseqüències futures de la desertització per a la humanitat. Barbara ha donat la volta a la idea dels tapissos antics, que relataven esdeveniments històrics passats, per a contar la història d'una situació futura que encara podria redefinir-se. Els possibles conflictes i especulacions entorn de l'aigua ja han començat, i ens estan portant molt lluny cap a una desigualtat més gran. Gran part de l'explotació de l'aigua ja s'ha privatitzat. Després de l'era de l'or negre, estem entrant en l'era de l'or blau.

Esta obra pertenece a una edición de 5 xilografías, impresas sobre lino y realizadas en el taller Espai Sant Marc de Sineu de Mallorca, cada una con un acabado de collage y pintura o bordado diferente. Presentada como un tapiz medieval, esta obra, que la artista podría haber titulado perfectamente «Guerras del agua», trata de las posibles consecuencias futuras de la desertización para la humanidad. Barbara ha dado la vuelta a la idea de los tapices antiguos, que relataban acontecimientos históricos pasados, para contar la historia de una situación futura que aún podría redefinirse. Los posibles conflictos y especulaciones en torno al agua ya han comenzado, y nos están llevando muy lejos hacia una mayor desigualdad. Gran parte de la explotación del agua ya se ha privatizado. Tras la era del oro negro, estamos entrando en la era del oro azul.

This work is part of a series of five woodcuts, printed on linen and produced at the Espai Sant Marc workshop in Sineu, Mallorca, each with a different collage and paint or embroidery finish. Presented as a mediaeval tapestry, this work—which the artist could just as easily have titled ‘Water Wars’—explores the possible future consequences of desertification for humanity. Barbara has turned the concept of ancient tapestries—which recounted past historical events—on its head to tell the story of a future situation that could still be redefined. Potential conflicts and speculation surrounding water have already begun, and are leading us far down the path towards greater inequality. Much of water extraction has already been privatised. Following the era of ‘black gold’, we are now entering the era of ‘blue gold’.

Asséchement 1/1, III/V · Triptico 195 x 155 cm · xilografía y bordado sobre tela de lino, 2025

Detalle de Asséchement 1/1, III/V

Asséchement 1/1, I/V · Tríptico 195 x 155 cm, xilografía y bordado sobre tela de lino, 2025.

Aquesta obra es va realitzar en el taller de l'Espai Sant Marc a Mallorca per a la part xilografia i en el taller de René Portocarrero de l'Havana per a la part de serigrafia. "Marejats" podria traduir-se com "Atordits". La pèrdua d'orientació i el consegüent desequilibri en els inicis del nostre segle.

Esta obra se realizó en el taller del Espai Sant Marc en Mallorca para la parte de xilografía y en el taller de René Portocarrero de La Habana para la parte de serigrafía. "Mareados" podría traducirse como "Aturdidos". La pérdida de orientación y el consiguiente desequilibrio en los inicios de nuestro siglo.

This work was carried out at the Espai Sant Marc workshop in Mallorca for the woodcut section and at René Portocarrero's workshop in Havana for the silkscreen section. 'Mareados' could be translated as 'Dazed'. The loss of bearing and the resulting unbalance at the start of our century.

Mareados, Díptico, 147 x 114 cm
serigrafía, xilografía y pintura sobre tela de lino y tela de algodón, 2023

Disolución · 46 x 55 cm · técnica mixta

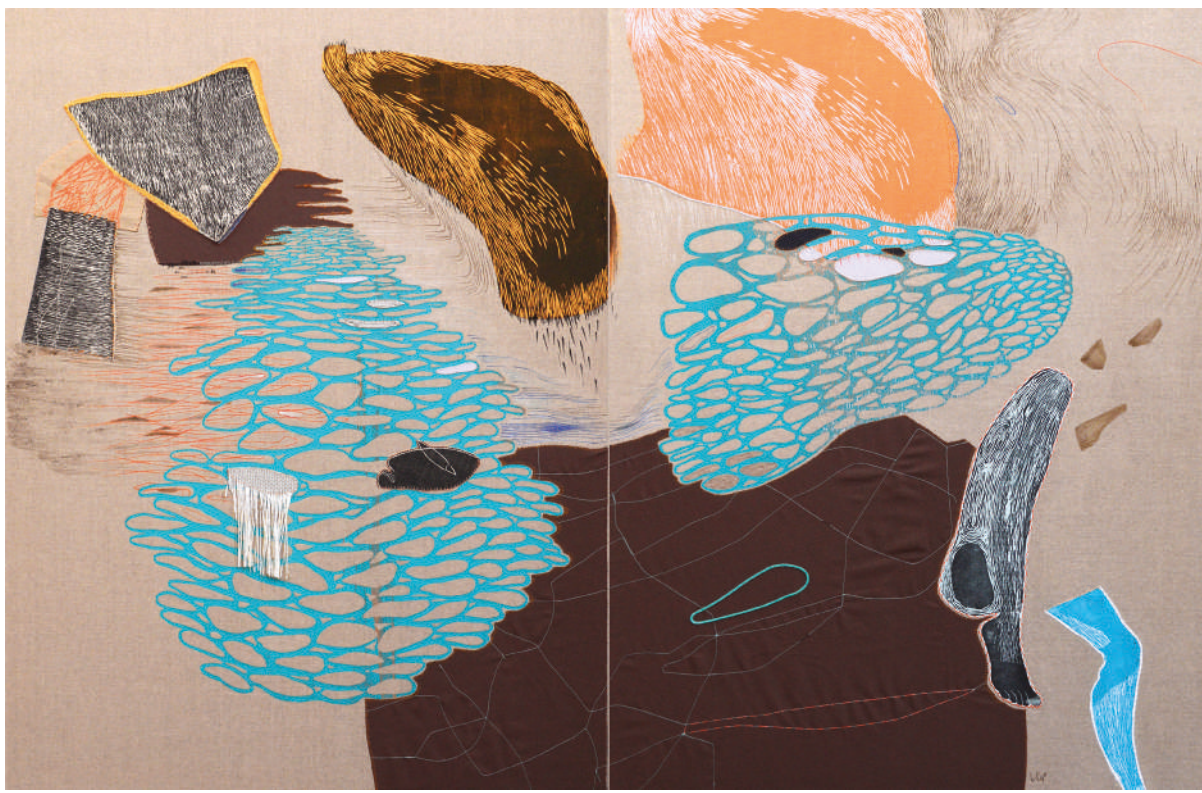

Desafío · 80 x 40 cm, técnica mixta, 2025

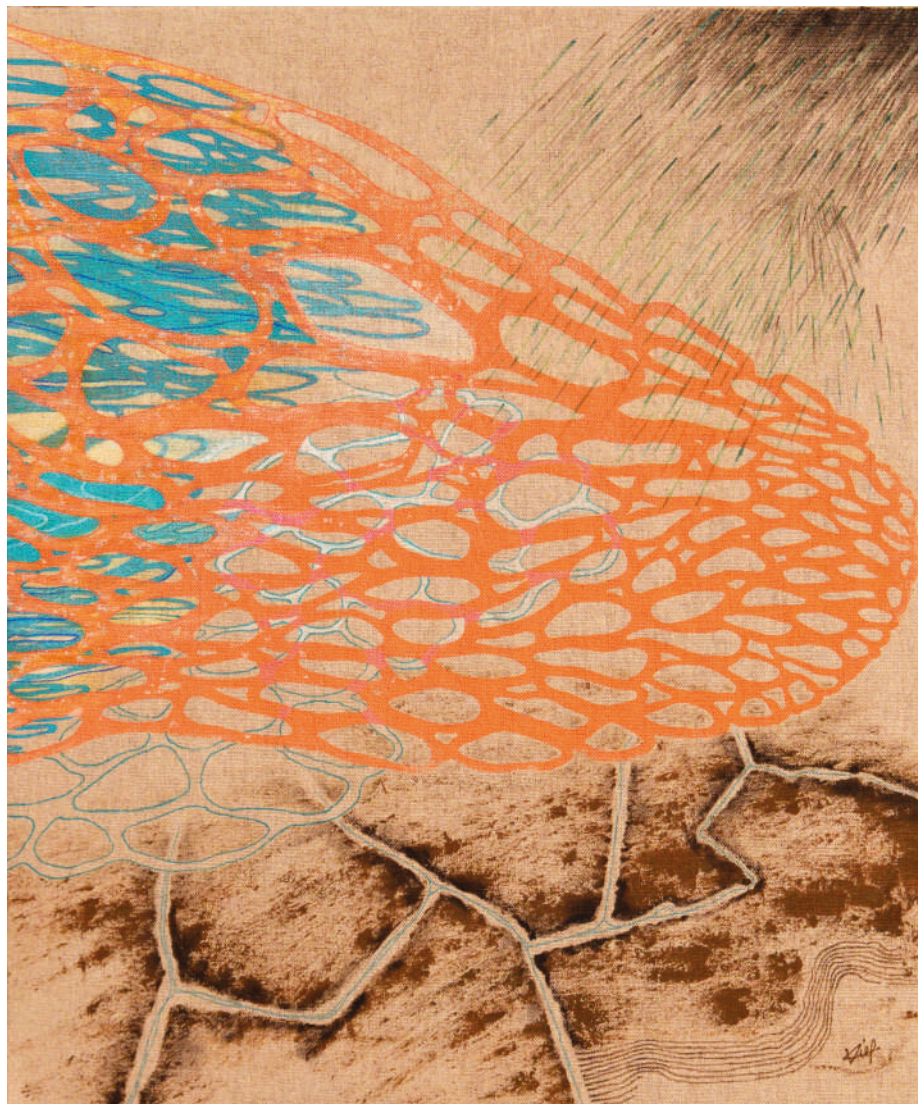
Els quatre elements naturals, la terra, l'aigua, l'aire i el foc, exerceixen un paper crucial en l'equilibri ecològic. Cadascuna d'aquestes quatre forces fonamentals per al nostre planeta està enredada en una confrontació, com si cadascuna hagués decidit ignorar a les altres. Com si cadascuna d'aquestes forces estigués a la defensiva i pensés que pot dissociar-se de les altres tres, prenent la vida pel seu compte. Com si el diàleg s'hagués trencat entre elles, cadascuna exercint una pressió cada vegada major per a alterar el delicat equilibri de les quatre... La naturalesa transforma el seu llenguatge, i sembla que els humans ho fan també al mateix temps... hi ha una correlació entre la còlera dels elements i la regressió de les nostres societats? Hem entrat en una espiral de regressió defensiva?, es demana l'artista.

Los cuatro elementos naturales, la tierra, el agua, el aire y el fuego, desempeñan un papel crucial en el equilibrio ecológico. Cada una de estas cuatro fuerzas fundamentales para nuestro planeta está enzarzada en una confrontación, como si cada una hubiera decidido ignorar a las demás. Como si cada una de estas fuerzas estuviera a la defensiva y pensara que puede disociarse de las otras tres, tomando la vida por su cuenta. Como si el diálogo se hubiera roto entre ellas, cada una ejerciendo una presión cada vez mayor para alterar el delicado equilibrio de las cuatro. La naturaleza está transformando su lenguaje, y parece que los humanos lo están transformando también al unísono. ¿Existe una correlación entre la cólera de los elementos y la regresión de nuestras sociedades? ¿Hemos entrado en una espiral de regresión defensiva?, se pregunta la artista.

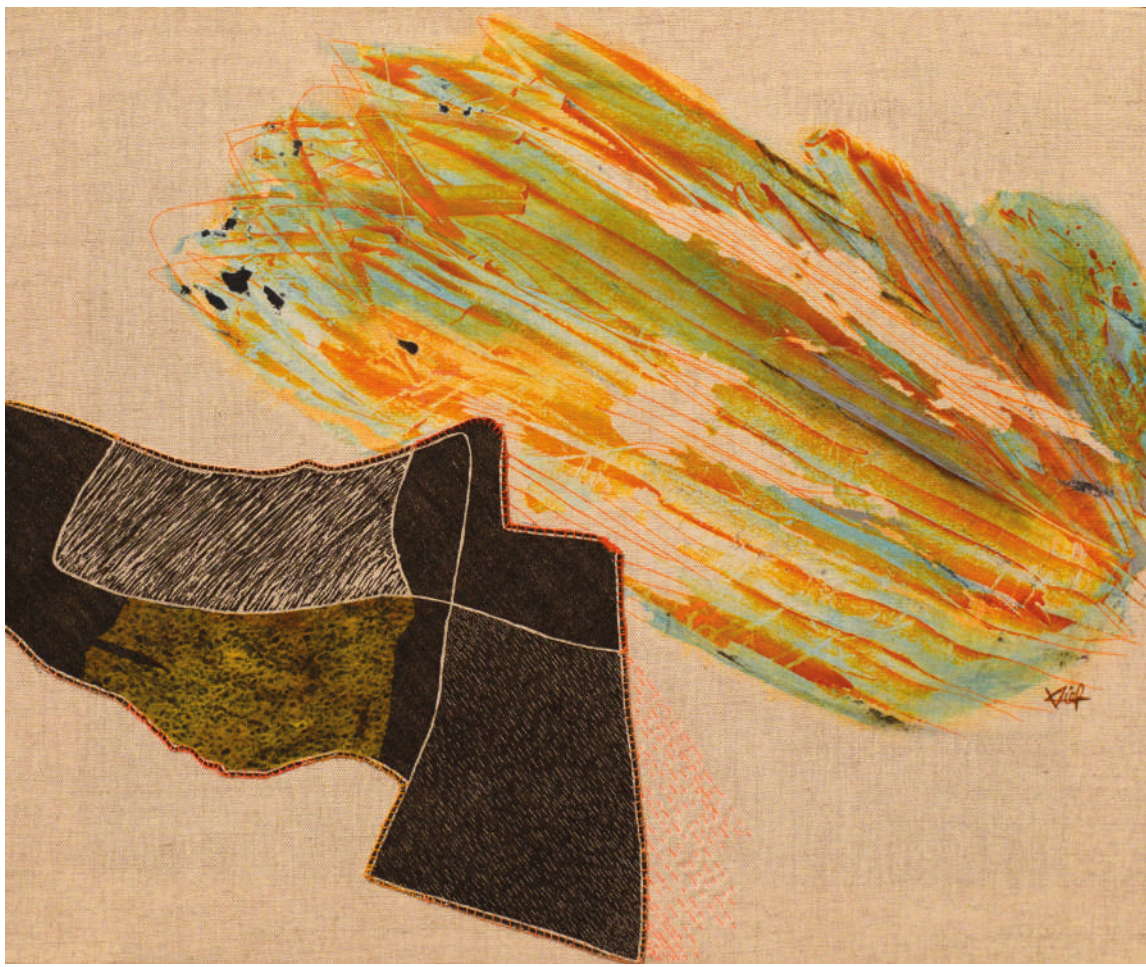
The four natural elements – earth, water, air and fire – play a crucial role in the ecological balance. Each of these four fundamental forces of our planet is embroiled in a confrontation, as if each had decided to ignore the others. It is as if each of these forces were on the defensive and believed it could dissociate itself from the other three, taking life into its own hands. As if dialogue between them had broken down, with each exerting ever-greater pressure to disturb the delicate balance of the four. Nature is changing its language, and it seems that humans are changing theirs at the same time. Is there a correlation between the fury of the elements and the regression of our societies? We have entered a spiral of defensive regression, asks the artist.

Los 4 elementos · Díptico de 116 x 180 cm · serigrafía, grabado, bordado sobre tela de lino, 2024

Los elementos III · 46 x 55 cm serigrafía & acrílico sobre tela de lino, 2025

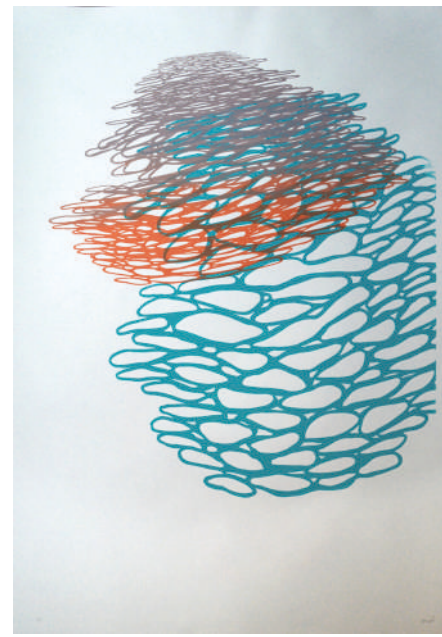
Elemento I · 46 x 55 cm · técnica mixta, 2024

Cirrus · 41 x 27 cm · técnica mixta, 2024

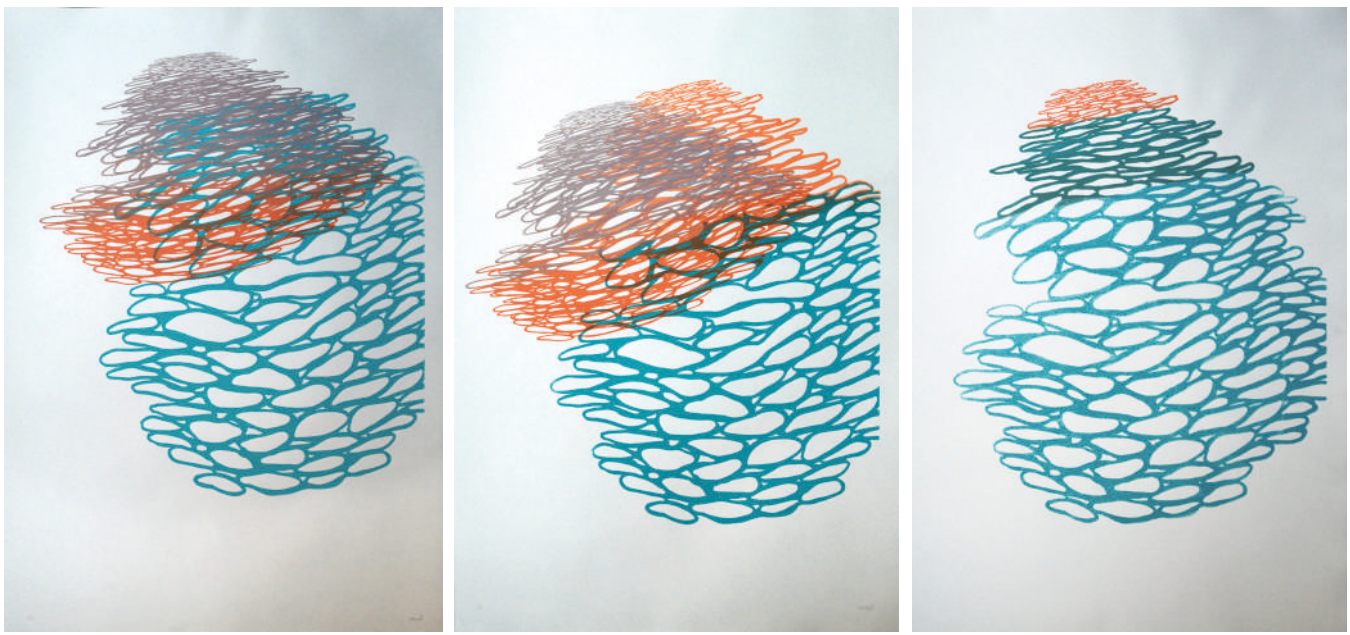
Los elementos IV · 46 x 55 cm · serigrafía y bordado sobre tela de lino, 2026

Les especulacions es deslligen al voltant de l'or blau. Des de 2020 l'aigua cotitza en la borsa de valors dels Futurs de Wall Street, és a dir es negocien els drets d'ús de l'aigua… Simplement perquè és un bé cada vegada més escàs, com l'or o el petroli.

Las especulaciones se desatan alrededor del oro azul... Desde 2020 el agua cotiza en la bolsa de valores de los Futuros de Wall Street, es decir se negocian los derechos de uso del agua…simplemente porque es un bien cada vez más escaso, como el oro o el petróleo.

Speculation is running wild over 'blue gold'… Since 2020, water has been traded on the Wall Street Futures Exchange, meaning that water usage rights are being traded… simply because it is an increasingly scarce commodity, just like gold or oil.

Aguas Turbias II, III, IV, V, monotipos · 100 x 70 cm · Papel Hanhemüle 120 gr, 2024

Aguas Turbias I · 1/7 · 70 x 100 cm · Papel Hanhemüle 300 gr, 2024

Los elementos V · 46 x 55cm · serigrafía y bordado sobre tela de lino, 2026

El títol d'aquesta obra està pres del llibre del segle XVI "Discours sud la servitude volontaire", de Etiennede de La Boétie, filòsof i poeta. Un llibre que pot semblar més actual en les nostres societats del segle XXI, ja que participem molt més activament en la nostra servitud, molt més perniciosa, hàbilment disfressada de dellibertats.
La Boétie ens descriu com l'entreteniment de la població treballadora va ser inventat per a sufocar les revoltes… Avui tenim la síndrome del "Sempre més"… Hem creat un monstre d'entreteniment i consum que arrasa amb tot en el seu camí…

El título de esta obra está tomado del libro del siglo XVI "Discours sur la servitude volontaire", de Etienne de La Boétie, filósofo y poeta. Un libro que puede parecer más actual en nuestras sociedades del siglo XXI puesto que participamos mucho más activamente en nuestra servidumbre, mucha más perniciosa, hábilmente disfrazada de libertades.
La Boétie nos describe como el entretenimiento de la población trabajadora fue inventado para sofocar las revueltas… Hoy tenemos el síndrome del "Siempre más"… Hemos creado un monstruo de entretenimiento y consumo que arrasa con todo en su camino…

This title is taken from the 16th-century book *Discours sur la servitude volontaire* by Étienne de La Boétie, a philosopher and poet. A book that may seem even more relevant in our 21st-century societies, given that we participate far more actively in our own servitude – a form that is far more pernicious, skilfully disguised as freedoms.
La Boétie describes how entertainment for the working classes was invented to stifle revolts… Today we suffer from the 'always more' syndrome… We have created a monster of entertainment and consumption that sweeps everything before it…

Voluntary servitude · 162 x 114 cm · xilografía, serigrafía y bordado sobre tela de lino, 2025

Big Data · 1/12 · 30 x 53 cm · Papel Hanhemüle 300 gr, 2024

La dictadura dels magnats de la tecnologia està guanyant terreny. Els centres de dades brollan per tot arreu i estan àvids d'aigua potable.

La dictadura de los magnates de la tecnología está ganando terreno. Los centros de datos afloran por todas partes y están sedientos de agua potable.

The dictatorship of the tech tycoons is gaining ground. Data centers are popping up everywhere and are very thirsty for clean water.

Tornade · 20 x 60 cm · xilografía · bordado y collage sobre tela de lino, 2026

Els elements es deslliguen, l'aigua s'evapora, els sòls s'esquerden, els boscos es retreuen, el vent ja no es deté, acompanyant al foc... les coses fútils es multipliquen… la IA balla amb la nostra ingenuïtat… la febre especulativa arriba a temperatures extremes.

Los elementos se desatan, el agua se evapora, los suelos se agrietan, los bosques se retraen, el viento ya no se detiene, acompañando al fuego...las cosas fútiles se multiplican…La IA baila con nuestra ingenuidad…La fiebre especulativa llega a temperaturas extremas.

The elements are unleashed, water evaporates, the ground cracks, forests retreat, the wind blows freely, leading the flames . . trivial items multiply . . .The AI dances with our naivety . . . Speculative fever reaches extreme temperatures.

Struggle · 180 x 144 cm · obra textil con xilografía en tela de algodón, 2026

Detalles de “Struggle”

Detalles de “Struggle”

Biografia

Nascuda a Nantes, França en 1971, en 1990 acaba els seus estudis i s'especialitza en ceràmica en Sèvres, França. Després assisteix a diferents tallers de pintura com el de l'artista Nina Vidrovitch en París i treballa amb ella en projectes d'escenografia. En 1996 arriba a Espanya i descobreix el gravat amb Joan Barbara i Ricard Martínez Pinyol en els tallers de la Fundació Miró de Mallorca, i més tard a Alemanya on desenvolupa la seva tècnica de gravat en el BBK de Berlín. Segueix també amb la pintura, viu i treballa en diferents països com Alemanya, el Japó, Hongria, Tailàndia, Portugal… Aquests últims anys participa en residències en altres llocs prestigiosos en tècniques d'impressió, com el Taller Experimental de Gràfica de l'Havana, Cuba, el BBKBethanien de Berlín o Künstlerdorf Neumarkt donin Raab a Àustria amb la supervisió d'Eva Möseneder.

Ha realitzat nombroses mostres individuals del seu treball a diverses galeries de París, a la galeria Printemps Ginza a Tòquio, Japó, a la galeria Art Graça de Lisboa a Portugal i a Espanya al centre Can Gelabert de Binissalem a Mallorca. Col·lectives com la IX Biennal Iberoamericana d'Obra gràfica al Palau de l'Illa de Càceres, Espanya en 2021; el 2022 obté el primer premi del XIII Certamen d'Arts Plàstiques d'Inca, Mallorca. En rep 2025 una menció d'honor del XXXVIII Certamen de Pintura Sant Marçal de Marratxí. La seva obra també ha estat seleccionada per a l'exposició itinerant del premi Jesús Nuñez de Betanzos, Galícia en 2025.

Des de fa uns anys enfoca encara més el seu treball en altres tècniques gràfiques com la xilografia i la serigrafia en paper i en tèxtil, explorant aquestes tècniques amb un treball tèxtil i de brodat manual. El conjunt de l'obra que presenta en aquesta mostra adopta un enfocament narratiu dels aspectes socials de la nostra època. Planteja les interaccions entre el canvi climàtic, la tecnologia i el creixent retrocés de les nostres societats. Circumstàncies que ens porten a una degradació invisible que corroeix la dignitat humana, fent passos engegantits cap a una desigualtat més gran. Aborda les conseqüències d'un futur molt pròxim per a l'ésser hum i el planeta. En les seves últimes obres posa en relleu els recursos vitals del nostre planeta, específicament l'aigua.

www.barbaraviel.com / @barbaraviel28

Biografia

Nacida en Nantes, Francia en 1971, en 1990 termina sus estudios de Artes aplicadas con especializacion en cerámica en Sèvres, Francia. Después asiste a diferentes talleres de pintura como el de la artista Nina Vidrovitch en Paris y trabaja con ella en proyectos de escenografía. En 1996 llega a España y descubre el grabado con Joan Barbara y Ricard Martínez Pinyol en los talleres de la Fundación Miró de Mallorca, y más tarde en Alemania donde desarrolla su técnica de grabado en el BBK de Berlín. Sigue también con la pintura, vive y trabaja en diferentes países como Alemania, Japón, Hungría, Tailandia, Portugal… Estos últimos años participa en residencias en otros lugares prestigiosos en técnicas de impresión, como el Taller Experimental de Gráfica de La Habana, Cuba, el BBK Bethanien de Berlín o Künstlerdorf Neumarkt den Raab en Austria con la supervisión de Eva Möseneder.

Ha realizado numerosas muestras individuales de su trabajo en varias galerías de París, en la galería Printemps Ginza en Tokio, Japón, en la galería Arte Graça de Lisboa en Portugal y en España el centro Can Gelabert de Binissalem en Mallorca. Colectivas como la IX Bienal Iberoamericana de Obra gráfica en el Palacio de la Isla de Cáceres, España 2021; En 2022 obtiene el primer premio del XIII Certamen de Artes Plásticas de Inca, Mallorca. En recibe 2025 una mención de honor del XXXVIII Certamen de Pintura Sant Marçal de Marratxí. Su obra también ha sido seleccionada para la exposición itinerante del premio Jesús Nuñez de Betanzos, Galicia en 2025.

Desde hace unos años enfoca todavía más su trabajo en otras técnicas gráficas como la xilografía y la serigrafía en papel y en textil, explorando esas técnicas con un trabajo textil y de bordado manual. El conjunto de la obra que presenta en esta muestra adopta un enfoque narrativo de los aspectos sociales de nuestra época. Plantea las interacciones entre el cambio climático, la tecnología y el creciente retroceso de nuestras sociedades. Circunstancias que nos llevan a una degradación invisible que corroe la dignidad humana, dando pasos agigantados hacia una mayor desigualdad. Aborda las consecuencias de un futuro muy cercano para el ser humano y el planeta. En sus últimas obras pone en relieve los recursos vitales de nuestro planeta, específicamente el agua.

www.barbaraviel.com / @barbaraviel28

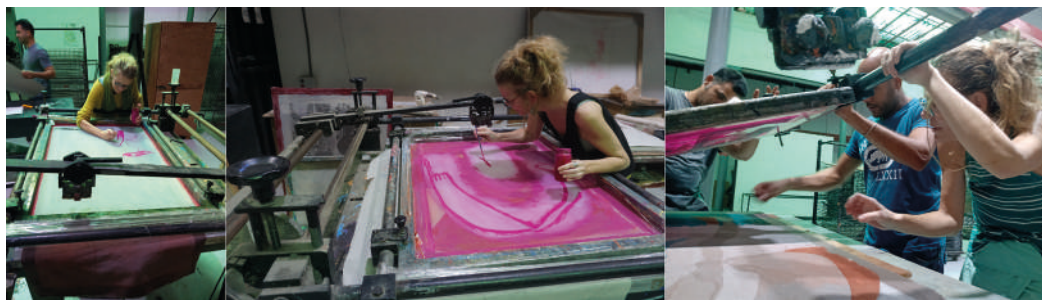
Biography

Born in Nantes, France, in 1971, In 1990, she's completing her studies in Applied Arts, specialising in ceramics in Sèvres, France. She subsequently attends various painting workshops, including one run by the artist Nina Vidrovitch in Paris, and work with her on scenic design projects. In 1996 she's moving to Spain and discover etching with Joan Barbara and Ricard Martínez Pinyol at the Miró Foundation's workshops in Mallorca, and later in Germany, where she develops her printmaking technique at the BBK in Berlin. She also continues to paint, living and working in various countries including Germany, Japan, Hungary, Thailand and Portugal. In recent years, she has taken part in residencies at other prestigious centres specialising in printmaking techniques, such as the Experimental Printmaking Workshop in Havana, Cuba; the BBK Bethanien in Berlin; and the Künstlerdorf Neumarkt den Raab in Austria, under the supervision of Eva Möseneder.

She has held numerous solo exhibitions of his work at various galleries in Paris, at the Printemps Ginza gallery in Tokyo, Japan, at the Arte Graça gallery in Lisbon, Portugal, and in Spain at the Can Gelabert centre in Binissalem, Mallorca. Group exhibitions include the 9th Ibero-American Biennial of Graphic Art at the Palacio de la Isla in Cáceres, Spain, in 2021; in 2022, she won first prize at the 13th Inca Visual Arts Competition in Mallorca. In 2025, she received an honourable mention at the 38th Sant Marçal Painting Competition in Marratxí. Her work was also selected for the travelling exhibition of the Jesús Nuñez Prize in Betanzos, Galicia, in 2025.

For some years now, she has been focusing her work even more on other printmaking techniques such as woodcut and silkscreen on paper and textiles, exploring those techniques through textile work and hand embroidery. The body of work she presents in this exhibition takes a narrative approach to the social aspects of our times. She considers the interactions between climate change, technology and the growing regression of our societies. These circumstances are leading us towards an invisible decline of human dignity, taking us with giant steps towards greater inequality. She approaches the consequences of a very near future for humankind and the planet. In her latest works, she highlights our planet's vital resources, specifically water.

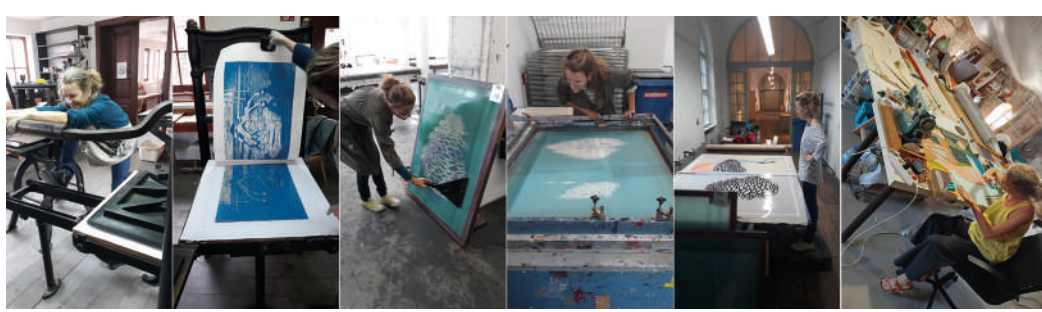
www.barbaraviel.com / @barbaraviel28

Taller de René Portocarrero en La Habana

Taller Espai Sant Marc, Sineu, Mallorca

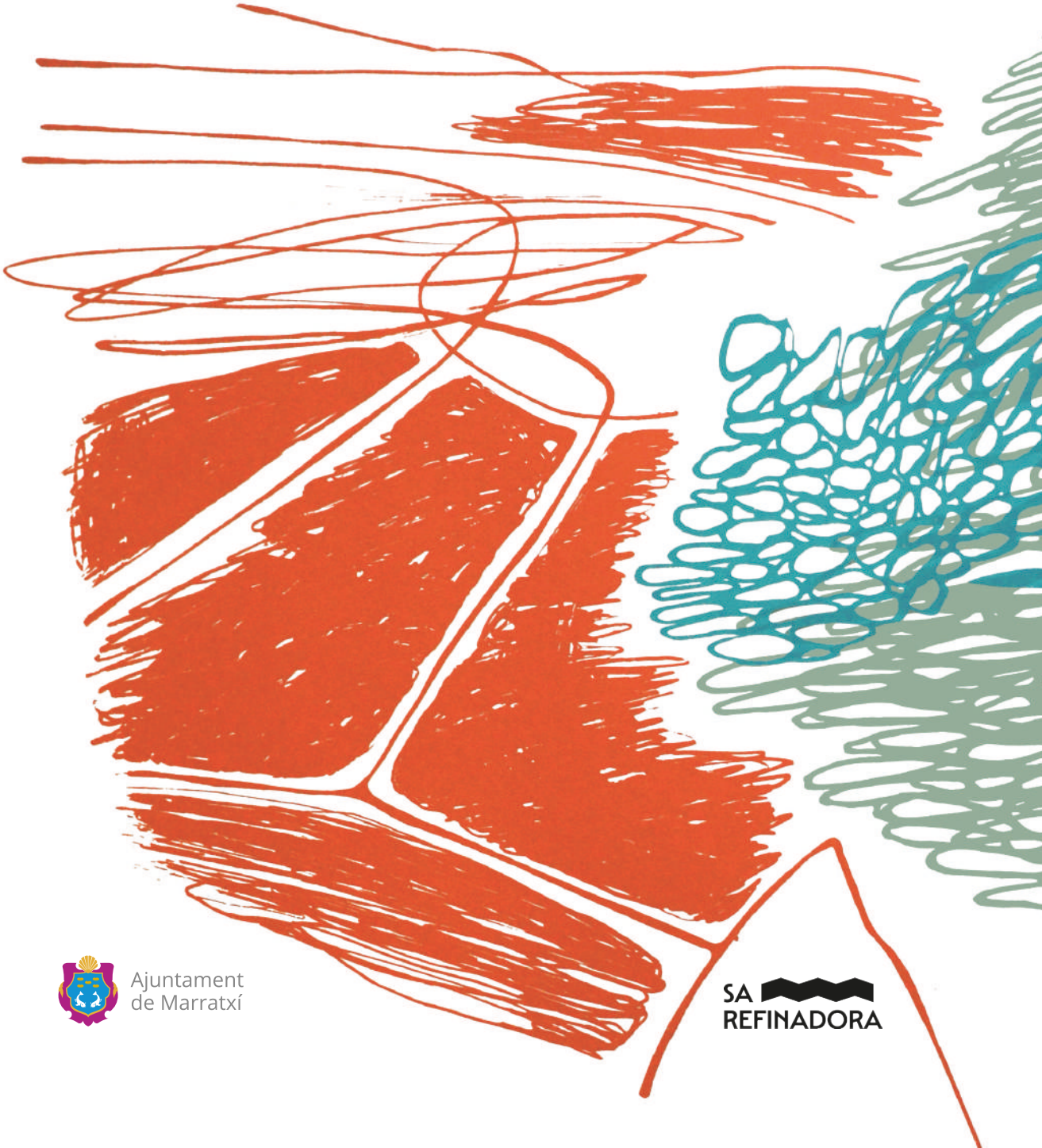

Taller Künstlerdorf Neumarkt den Raab, Austria, taller BBK de Berlin, y taller de Sineu

Edita:

Ajuntament
de Marratxí

Catàleg de les Exposició de Barbara Viel, Water Manifesto
Fotografía: Barbara Viel i Marcos Vidal Font
Impresió: Industrias gráficas Son Españolet.
Dipòsit legal: PM-00791-2026

Ajuntament
de Marratxí

SA
REFINADORA